

Etički aspekti obrazovanja

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 18

Образовање је стицање, усвајање и преношење знања, умења и вештина. Оно је битна компонента васпитања. Васпитање и образовање су делови друштвене структуре и процеси са функцијом перманентног развијања људске врсте и људског друштва.

Образовање, као феномен друштва, поштује етичке норме, јер примењује и производи: моралну свест, моралну савест, морална осећања, морално понашање и деловање и моралне санкције. Да би схватили етички аспект образовања као феномена друштва, ставићемо акценат на етичку димензију образовања, а затим ћемо кроз пример прешколске установе указати на кодексе који се морају поштовати.

ЕТИЧКЕ ДИМЕНЗИЈЕ ОБРАЗОВАЊА

Образовање, васпитање и настава (школа) су историјске категорије, јер су њихови циљеви, карактер и садржаји увек били израз епохе, иако су и сами испуњавали ту епоху.

Образовање примењује и производи:

- 1) моралну свест,
- 2) моралну савест,
- 3) морална осећања,
- 4) морално понашање и деловање,
- 5) моралне санкције.

Морална свест или морално знање подразумева сазнање или разумевање моралних норми или скупа правила, као и моралне праксе од стране појединаца и социјалних група. Ради се о вредновању и моралном просуђивању властитих и туђих поступака и ставова у односу на морална правила.

Образовање пружа увид у аргументе, у разлоге за морално суђење, указује на могући раскорак између моралног знања и моралног понашања. Битно је нагласити да морална свест није исто што и морална савест.

Морална савест обухвата скуп моралних норми и правила које је појединац усвојио, на основу којих суди и поступа. Ако у својој пракси дође у сукоб са усвојеним моралним правилима, појединац осећа грижу савести која ствара нелагодност и тензију. Исто тако, позитиван морални чин или позитивна морална спознаја, могу бити награђени у виду поноса, самоцењења и других видова позитивне моралне савести.

Морална савест увек има индивидуални карактер, уклопљена је у друштвени оквир етике и морала, у доминантне вредности у друштву. Не постоји апсолутна надређеност друштвене норме индивидуалној.

За разлику од моралне свести, која има првенствено когнитивну димензију, морална савест спаја когнитивне и афективне компетенције личности при вредновању човекових акција и ставова.

Образовање је значајна компонента у формирању моралне савести, посебно породично. Институционално образовање, а посебно школски систем, знатно детерминише формирање моралне савести. Неке негативне утицаје социјалне средине школа може санкционисати у позитивном правцу развијајући код ученика критеријуме суђења који ће моралну савест ослобађати у погледу прихватања ових утицаја.

Морална осећања су афективне природе. Могу се заснивати на рационалним агенсима, али и не морају. Ако нису заснована на рационалној основи, ради се о осећају правде коју личност поседује, а да ни сама не зна рационалне разлоге за то. Једноставно, особа осећа да је то исправно, да тако треба судити и поступати, али не зна зашто. Било да се ради о свесним или несвесним побудама, морална осећања делују као афективни агенси, она су афективне природе.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com